

Duje viter, duje

Úprava slovenského foxu, ktorého autorom pôvodnej hudby a textu je Janko Pelikán

♩ = 108

Du-je vi-ter, du-je, po do-ľi - ňe, i -dze Ja-ňik, i -dze,

na ma-ši - ňe, pred Ha-ňič-ku za-stal, na ľič-ko ju boš-kal

a tag jej do uš-ka ciš-ko šep - tal. Oj, Ha - ňič - ko,

šer - co mo - jo, ňe - ma ta - kich jag mi dvo - jo,

a ket se mi vez - ňe - me, eš - či kraj-še bu - dze - me.

2. Šepta jej do uška, ciško proší,
že un ju v šerdečku dluho noší,
dva ročki minuli, dluhe su čekaňa,
nastala hodzina ľubovaňa.
Oj, Haňičko, šerco moje,
ňema takich jag mi dvojo,
[:a ket se mi vezňeme,
ešči krajše budzeme.:]

3. A Haňička se ľem červeňela,
a svojej maceri povedzela,
že mala frajira, co ju boškal fčera,
a ona mu zato pirko dala.
Oj, Haňičko, šerco moje,
ňema takich jag mi dvojo,
[:a ket se mi vezňeme,
ešči krajše budzeme.:]